

UN TIP CIUDAT

Prescott - Arizona

Haideți să ne rugăm.

Doamne Isuse, în dimineața aceasta când vom pleca de aici, vom spune că inimile noastre au ars pentru că El ne-a vorbit în tot acest timp. Îți mulțumim pentru această mare oportunitate prin care ne-am putut aduna cu acești oameni, care sunt copiii Tăi, ca să ne bucurăm de aceste momente de părtășie. Tată ceresc, Te rugăm să îngădui ca binecuvântările Tale să se odihnească peste noi în timp ce vom călători în alte locuri și ne vom întâlni cu alți oameni.

Îți mulțumim pentru fiecare mărturie auzită în această atmosferă creștină, pentru cei ce au fost de multă vreme pe această cale și pentru acest tânăr care a trecut de curând apa Iordanului ca să vadă ce înseamnă să trăiești cu adevărat. Noi putem aprecia aceasta, Doamne, fiindcă odată am fost de partea cealaltă și nici nu vrem să mai pomenim de viața aceea veche care a rămas în urmă, în Egipt.

Te rugăm să ne binecuvântezi părtășia în timp ce citim din Cuvântul Tău și vorbim câteva cuvinte din acest măreț Cuvânt al lui Dumnezeu pe care Îl credem cu toții. Binecuvântează-L în inimile noastre, ca să putem continua acest serviciu, fiindcă îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Frate Leo, frate Gene și ceilalți pelerini, cred că această ocazie este un mare privilegiu pe care l-am avut ca să vin și să văd cu ochii mei ce aveți aici, în aceste tabere. Eu am fost binecuvântat când m-am mutat dincolo de acel râu și am văzut acest loc. Într-o zi, pe vremea când fratele Leo făcea acele benzi, i-am spus că trebuie să fie ceva mai important în viața lui, decât acele benzi. Desigur, prelucrarea benzilor este un lucru care trebuie făcut, dar trebuie să fie și altceva,

fiindcă fiecare dintre noi am fost creați ca să facem ceva anume.

Noi am venit în dimineața aceasta aici și am găsit acest Ierusalim mic pe care eu îl numesc Gosen. Vă amintiți că Gosen a fost unul din locurile în care ei s-au închinat și și-au întins corturile. Parcă nu-ți vine să mai pleci când poți întâlni atât de mulți prieteni vechi și noi, și poți petrece acest timp împreună. Parcă este ceva care vrea să te țină. Vedeți? Eu înțeleg de ce voi, oamenii, vreți să stați aici.

Cred că nu am mai fost niciodată într-o părtășie și închinare mai dulce ca aceasta, cu aceste cântări și alte lucruri. Eu am stat acolo, mișcându-mi buzele, scuturându-mi picioarele și încercând să mă abțin să nu strig, când am auzit acele cântări vechi, cântate în felul în care ar trebui să fie cântate, și anume: în Duhul.

Pavel a spus: „Dacă voi cânta, voi cânta în Duhul.” Eu nu-mi pot imagina cântarea în Duhul ca fiind un țipăt din adâncul plămânilor, fiindcă cred că Duhul lui Dumnezeu este dragoste, blândețe și pacea care aduce ceva pentru sufletele noastre și ne hrănește. Cred că așa ar trebui să se cânte acele cântări.

Este un privilegiu să fiu cu voi, un popor dedicat unei cauze: cauzei lui Hristos. Aș putea spune o mulțime de lucruri, dar timpul nu îmi permite. Am venit aici gândindu-mă: „Voi merge acolo și îl voi vizita pe fratele Leo, biserica de acolo și partea din Trupul lui Hristos care poposește și așteaptă acolo.”

Voi v-ați separat pe voi înșivă de restul lumii și ați venit aici ca să trăiți în felul acesta. M-am gândit la râul acesta micuț și mi-am zis că voi vă aflați acum de partea aceasta a Iordanului, că sunteți pe acest tărâm. Voi ați trecut printr-un Exod, printr-o ieșire din lume, și ați ajuns într-un loc unde vă puteți aduna împreună ca să vă închinați lui Dumnezeu așa cum vă dictează conștiința.

Noi stăm pe această libertate ca națiune democratică. Noi stăm pe acest drept care spune că fiecare om poate să se închine și este destul de rău că nu avem mai

multe locuri ca acesta. Așa este. Aceasta ar face ca lumea să fie la locul ei și oamenii lui Dumnezeu să fie la locul lor, acolo unde pot avea parte de aceste lucruri.

Chiar dacă aș spune numai „Amin,” și apoi aș ieși afară, ar merita să vin aici în fiecare duminică cu mașina, ca să-i aduc și pe copiii mei să stea într-o atmosferă ca aceasta, pentru că întotdeauna atmosfera este cea care aduce rezultate.

Tu poți pune o sămânță în pământ, dar ea trebuie să aibă o atmosferă potrivită ca să poată germina și să trăiască. Vedeți? Soarele trebuie să aibă o anumită putere ca să creeze o anumită atmosferă. Un ou trebuie să aibă o anumită temperatură, altfel nu va fi clocit. Nu contează cât este de fertil, el trebuie să aibă acea atmosferă.

Eu cred că într-un astfel de grup, într-o asemenea atmosferă, creștinii pot să iasă afară din coaja lor și să fie născuți din nou. Eu am fost născut într-o astfel de atmosferă. Nu contează unde mă duc în lumea aceasta rece și pe ce câmpuri de misiune, fiindcă pot să-mi închid ochii și să mă gândesc chiar la atmosfera aceasta.

Aceasta îmi amintește de vremea când eram doar un predicator tânăr, și când ne adunam din casă în casă în grupuri mici, fiindcă ne-am separat de lucrurile lumii. Acest lucru mi-a făcut inima să-mi fie așa cum este astăzi, ca să-L iubesc pe Hristos și să locuim cu toții împreună.

Cred că Biblia spune: *„Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!*

Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, se coboară pe marginea veșmintelor lui.” (Psalmul 133.1-2).

Aici se poate spune atât de mult. Poate că Duhul Sfânt vă va tălmăci ce este, după

plecarea mea. Mi-ar plăcea să stau toată după-amiaza, să uit de mâncare și de alte lucruri, și să stau doar aici să vă aud cântând. Vedeți? Înseamnă atât de mult să vă aud cântând, vorbind și aducând mărturii.

Fiica mea termină liceul și în seara aceasta are o festivitate de încheiere, așa că trebuie să mă grăbesc acasă. Nu am știut până aseară, fiindcă am fost foarte preocupat.

Eu i-am vizitat pe fratele Leo și Gene, iar în timp ce veneam înapoi mă întrebam cum va fi. Mi-a lipsit această părtășie și am auzit oameni care spuneau: „Au un cort minunat și se află pe o parte a râului, în timp ce lumea este pe partea cealaltă. De partea aceasta se află toate viețile predate Lui.”

Când am auzit aceasta, m-am gândit: „Mi-ar plăcea să văd aceasta. Aș vrea să văd cum este cu adevărat.”, și pot spune că toți sunteți binecuvântați să fiți aici.

Aș vrea să citesc un singur verset din Biblie și cred că acest verset va face un serviciu complet. Când am venit înapoi, m-am gândit că voi face câteva comentarii care îmi vor lua doar câteva minute, dar aș vrea să adaug aceste comentarii la ceea ce simt acum. Aș vrea să citesc ceea ce spune Pavel în **2Corinteni 12.11**:

„Am ajuns nebun: voi m-ați silit. Dar voi trebuia să mă lăudați; căci, măcar că nu sunt nimic, totuși cu nimic n-am fost mai prejos de acești apostoli așa de minunați.”

Eu cred că Duhul Sfânt Se află printre noi, și vreau să spun că nu este vorba doar de citirea unui verset din Scriptură, ci este vorba de El, de Cel care trăiește și astăzi. Fiecare Cuvânt este spus prin inspirație și se potrivește timpului respectiv. Nu se sfârșește niciodată, ci este ca un lanț care merge mai departe. Scriptura nu se termină niciodată.

În timp ce veneam încioace, m-am gândit la locul acesta și mi-am amintit cuvintele lui Pavel care spunea: „*Am ajuns nebun.*” Vedeți? Este foarte ciudat faptul că un apostol spune așa ceva. „*Am ajuns nebun.*” Nebunul este o persoană care nu este în toate facultățile mintale. Atunci cum a fost posibil ca acest apostol să spună: „*Am ajuns nebun*”?

Dacă mă gândesc la grupul acesta de aici, fără îndoială în ochii oamenilor din partea cealaltă sunteți niște nebuni. Voi ați devenit ceea ce am spune astăzi: „niște ciudați.” Cu siguranță aceasta cred oamenii despre voi, dar țineți minte că și cei din partea cealaltă sunt niște ciudați. Înțelegeți?

Înseamnă că fiecare trebuie să fie nebunul cuiva, de aceea este mai bine să fiu nebunul lui Hristos. Vedeți? Dumnezeu a spus că poporul Lui este un popor deosebit, ciudat, ales, o preoție împărătească chemată să aducă jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu: și anume, rodul buzelor noastre, lăudându-l Numele.

Nădăjduiesc că micuțul meu simț al umorului nu rupe Duhul minunat care se află aici. Tocmai mi-am amintit de fratele Troy de la oamenii de afaceri ai Evangheliei depline care mi-a povestit ceea ce vreau să vă spun în continuare. M-am gândit la aceasta în legătură cu această tânără soră cântăreață care tocmai a venit la Domnul.

El este măcelar de meserie și a lucrat la un magazin de carne. Acolo a venit un neamț, iar fratele îi tot vorbea de Domnul, dar pentru că neamțul nu putea vorbi prea bine engleza, i-a zis: „Vino la adunare pentru că ai nevoie de botezul Duhului Sfânt.”

Bătrânul neamț voia să vadă dacă nu este cumva luteran, așa că s-a dus la adunare. Dar acolo a dat peste o grămadă de ciudați, cum îi numim noi. Vedeți? Și în seara aceea, neamțul a primit botezul Duhului Sfânt, așa că a doua zi tăia carnea vorbind în limbi și cântând. El avea un adevărat jubileu.

După o vreme, șeful magazinului l-a întrebat:

„Ce s-a întâmplat cu tine, Henry?”

„Oh, glorie lui Dumnezeu! Sunt salvat.”

„Dar unde ai fost? Ai mers cumva la grămada aceea de nebuni?”

„Da,” a răspuns Henry, „Glorie lui Dumnezeu! Am fost acolo cu grămada aceea de nebuni. Dar vezi tu, este ca la mașina ta. Dacă nu ai toate șuruburile, vei rămâne doar cu o grămadă de fier.” (În limba engleză se folosește același cuvânt pentru „nebun” și „șurub.”).

Așa este. Acest lucru este valabil pentru orice lucru din care iei afară șuruburile (nebunii). Acele șuruburi sunt necesare ca să țină un ansamblu împreună, ca să nu se dezbină.

Lumea a ajuns într-o astfel de încurcătură, și biserica într-un asemenea vârtej lumesc, organizații și așa mai departe, încât uneori este nevoie de un șurub (de un nebun) care să țină totul împreună. Așa este. Dacă nu avem așa ceva, nu putem avea o biserică.

Noi putem să ne gândim la subiectul acesta pentru câteva minute. Pavel a spus: „*Am ajuns nebun.*” Înseamnă că tu trebuie să fii nebunul cuiva: trebuie să fii ori nebun pentru lume, ori nebun pentru Hristos.

Într-o zi mă plimbam pe străzile Californiei și acolo am văzut un om care avea în față o pancartă pe care scrie: „Eu sunt un nebun al lui Hristos!” iar în spate avea o altă pancartă pe care scria: „Tu al cui nebun ești?” Vedeți? Noi l-am întrebat

despre aceasta, iar el ne-a zis: „Tu trebuie să fii nebunul cuiva.”

Pavel a ales să fie un nebun al lui Hristos. Cred că puteți să vă imaginați ce a crezut lumea din vremea aceea despre el; și nu numai lumea, ci și biserica. Bărbatul acela a fost învățat ca să fie preot; a fost învățat la picioarele lui Gamaliel, unul din cei mai mari învățați ai aceluși timp. Când și-a luat diploma de facultate sau doctoratul, el a fost pregătit să intre în rândurile preoților, dar dintr-o dată a trebuit să schimbe totul, pentru că s-a întâmplat ceva: el l-a întâlnit pe Hristos pe drumul Damascului și astfel a devenit un nebun pentru lume și pentru biserică. El a fost un nebun pentru biserica denominațională. Aceasta spune el aici: că a devenit un nebun. Într-adevăr, Pavel a fost un nebun pentru acei oameni, dar a fost un instrument pe care l-a folosit Dumnezeu ca să țină Biserica, Trupul, împreună. Din pricina aceasta a devenit un nebun.

În timp ce fratele cânta: „Când Dumnezeu și-a trimis iubirea Sa,” una din cântările mele favorite, mi-l imaginam pe Noe. Eu am dorit întotdeauna să rog pe cineva să cânte cântarea aceasta și să vorbesc despre acest lucru.

Eu am citit o poveste în care se relatează despre niște soldați care au fost prinși în ambuscadă de nemți în timpul războiului mondial. Ei aveau un porumbel mic, care urma să le ducă mesajul, dar când au scris acel mesaj, l-au legat de piciorușul lui și i-au dat drumul, nemții au început să tragă din toate părțile în el, fiindcă știau de ce i s-a dat drumul. Gloanțele l-au rănit și i-au rupt piciorușul care-i atârna în jos și i-au găurit penele, dar după câteva încercări a reușit să treacă și a căzut chiar în tabăra în care trebuia să ajungă, iar acei soldați au primit ajutorul cerut.

Voi știți ce vreau să spun în continuare. Vedeți? Și noi am fost în starea aceea, dar El a fost rănit pentru păcatele și fărădelegile noastre, iar Mesajul a ajuns aici, la fel ca în povestirea noastră. El ne-a adus Mesajul.

Mă gândesc la Noe și la zilele în care a trăit. Îmi pot imagina că el a fost un bărbat deosebit, un profet al lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a vorbit într-o zi, iar ceea ce i-a

spus El a fost un lucru foarte ciudat pentru acel timp măreț al științei. Poate aveau aparate cu care puteau vedea pământ pe lună și au fost în stare să construiască sfinxul și piramidele. Deci, Dumnezeu i-a vorbit și i-a spus: „Noe, va ploua din ceruri.” Vă puteți imagina un om de un asemenea calibru, un profet al Domnului, să meargă cu un mesaj atât de ciudat și să spună așa ceva?

În zilele acelea nu plouase niciodată din ceruri. Biblia spune că Dumnezeu uda pământul prin rouă, izvoare și așa mai departe, dar nu plouase niciodată nici măcar un strop de apă. Mai mult, ei puteau dovedi că acolo sus nu se găsea nici măcar o picătură de apă.

Și deodată a venit un bărbat cu un mesaj. Ba mai mult, s-a și separat de restul lumii, devenind pentru toți un nebun. Cum este posibil ca un om să vină cu un asemenea mesaj nebunesc, și să încerce să-i adune pe oameni într-o arcă mică sau ce construia el acolo? Aceasta dovedea că era de fapt un om nebun.

Dar ce a făcut el? Prin ascultarea sa, a fost nebunul care a salvat biserica credincioasă din ziua aceea. Da, domnilor. Aceasta s-a întâmplat. El a trebuit să-i scoată din lume și a pregătit un loc în care știa că putea veni Hristos să-i ducă. Dar pentru aceasta, a devenit un nebun.

Puteți să vi-l imaginați pe Moise în vremea lui, un om care mergea spre o mare putere intelectuală? Ei cuceriseră lumea din vremea aceea, iar lucrările lor științifice au depășit ceea ce putem face noi astăzi. Ei au fost niște maștri în artă, construcții și așa mai departe, făcând lucruri mărețe.

Puteți să vă închipuiți ce reacție au avut acei oameni când el a mers la ei și le-a spus că L-a întâlnit pe Dumnezeu într-un rug aprins, pe un Dumnezeu pe care ei nici măcar nu îl cunoșteau? Moise fusese de la bun început un militar antrenat în toate secretele lumii militare, dar iată-l venind acolo cu un toiag cu care încerca să elibereze un popor dintr-o națiune care ținea întreaga lume captivă.

El a fost un nebun pentru Faraon. Asta-i tot. „Lăsați-l în pace să facă gălăgie, pentru că este un nebun. Va dovedi singur că este un nebun.” Pentru Faraon și măreața lui lume științifică, Moise era un ciudat, un nebun. Vedeți? Aceasta era.

Dar ce a făcut el? A eliberat oamenii pentru că era trimis de Dumnezeu. Trebuie să fie ceva ciudat și unic, ceva diferit de restul lumii. Vedeți voi, lumea are felul ei, realizările ei științifice și așa mai departe, de aceea când un om este condus de Dumnezeu să facă ceva neobișnuit și diferit de acele lucruri, devine un nebun. „El ajunge un nebun.” Dar vedeți, este nevoie de așa ceva ca să țină totul împreună.

Mă gândesc acum la Ilie și la zilele lui. În vremea aceea, Ahab și Israel aveau toate națiunile sub puterea lor. Ahab a fost un om mare, iar vremea lui măreață semăna cu a noastră. Biserica a devenit modernă. Vedeți? Izabela era machiată, iar Ahab era lumesc, făcea compromisuri și a dărâmat altarele lui Dumnezeu. „Oh, dar și tu slujești la un dumnezeu, așa că ce mare diferență este? Putem merge împreună, în pădurice, și poți sluji la ce dumnezeu dorești.”

Cam așa este și astăzi, cu toată moda, îmbrăcămintea, hainele și lucrurile lumii. „Oh, dacă nu vrei să aparții aici, poți aparține acolo sau dincolo. Totul este în ordine. Nu este nici o diferență cât timp mergi la o biserică.”

Tocmai că este o diferență, fiindcă contează unde aparțin, pe care Dumnezeu Îl slujesc și cum Îl slujesc. El are un singur fel în care trebuie să Îi slujesc și acesta este scris în acest Cuvânt. În felul acesta ar trebui să-L slujim. Înțelegeți? Aceasta face diferența.

Puteți să vă închipuiți ce s-a întâmplat când a venit Ilie acolo cu Mesajul pe care l-a avut? El s-a separat și a devenit un nebun pentru Ahab.

Vedeți voi, între acei oameni se găseau șapte mii care puteau fi salvați și el a venit pentru ei. El a trebuit să devină nebun pentru lume ca să-i poată prinde. Și Noe a

trebuit să devină nebun pentru lume ca să prindă opt suflete, cu el împreună. A trebuit să devină o persoană ciudată.

Când și-a adus Amos mesajul, a profețit. El a adus mesajul în Samaria și apoi a ajuns în toată lumea. Femeile de pe stradă aproape că ajunseseră prostituate publice, deoarece cetatea era ca un Hollywood modern. Într-o dimineață, acest necunoscut micuț și chel s-a ridicat și a privit de pe munte spre Samaria, și a văzut-o în păcat. Îmi imaginez cum a simțit că i se oprește inima.

El fusese văcar și aceasta era tot ce știa, dar Domnul i-a dat un mesaj și l-a trimis acolo jos. El n-a avut nici un sponsor; n-a avut pe nimeni care să-i țină spatele, dar a fost călăuzit de Dumnezeu să aducă acest mesaj oamenilor și să-i cheme la judecată.

Îmi imaginez că Amos a devenit un ciudat pentru epoca aceea științifică și modernă, asemănătoare celei de azi. El a devenit un nebun și ei nu au mai vrut să aibă nici o legătură cu el. Dar cu toate acestea, el îl avea pe „Așa vorbește Domnul.” Vedeți? El a transmis ce se putea transmite.

Când a venit Ioan Botezătorul din pustia Iudeii, dintre stânci, și a pășit în mijlocul acelei lumi religioase, nu era îmbrăcat ca un preot. Poate purta niște haine de muncitor sau o piele de oaie în jurul lui și nu arăta ca un teolog ieșit din seminar sau ca ceva asemănător, fiindcă era un om simplu care putea lucra cu mâinile lui, dar îl avea pe „Așa vorbește Domnul,” și știa că venise timpul lui Mesia.

El putea să se identifice pe deplin cu Cuvântul lui Dumnezeu și s-a legitimat cu Maleahi 3.1, arătând că este mesagerul care merge înaintea Domnului. El a trebuit să stea acolo până când a apărut Domnul, apoi a ieșit afară din scenă. Vedeți? Oamenii credeau că este un om sălbatic sau un nebun; iar astăzi l-am numi „țicnit.” Am ales cuvântul acesta pentru că este folosit de oamenii străzii, așa că azi ar fi numit un „țicnit obișnuit.”

Deci, Ioan Botezătorul a venit din pustie și își ținea predicile în susul și josul Iordanului. El se plimba de-a lungul malului și striga: „Ceasul este aproape! Despărțiți-vă de tot, fiindcă vine Mesia!” Îmi imaginez că pentru preoți era deja un ticnit obișnuit. Da, aceasta era el pentru ei: doar un ciudat, iar cei care îl urmau deveneau și ei niște ciudați, niște nebuni.

Știți că așa a fost declarat și Domnul nostru când a venit, nu-i așa? Ei L-au declarat smintit. Vedeți? El nu S-a dus în orașele lor și nici nu S-a alăturat marilor lor organizații, ci chema afară un popor și era considerat de religioșii timpului său un nebun obișnuit.

La fel s-a întâmplat și cu Pavel în zilele lui. El era un om învățat, dar s-a separat de restul lumii și de denotațiuni, și a încercat să cheme afară un popor. El a fost un apostol al bisericii dintre neamuri. Noi știm cu toții aceasta. El a fost „nebul” care a scos biserica dintre neamuri afară din păgânismul roman și din păgânismul aceluia timp.

Martin Luther a fost un nebun pentru biserica catolică. Vedeți? Puteți să vă imaginați un preot care a aruncat toate învățăturile bisericii și a refuzat „cina” pentru că biserica a spus: „Acesta este trupul lui Hristos.”? El cunoștea acele călugărițe și știa cum pregătesc acea pâine. Luther știa bine că acea hostie nu era trupul lui Hristos, ci o bucată de pâine care se asemăna la gust cu un biscuit dulce, și că vinul nu era sângele lui Hristos în mod literar. El era numai un simbol al sângelui Său, așa că a aruncat afară acele lucruri din convingerea lui sinceră și personală și nu a vrut să mai aibă nici o legătură cu ele. Vedeți? El a terminat cu el.

Probabil biserica catolică a spus: „Oh, lăsați-l în pace! Uitați-vă ce grup micuț are pe lângă el. Cine este el? Un rătăcit, dar noi suntem biserica mare. Aceasta este tot! Nu este important ce face el.” Dar Luther era nebunul, adică șurubul care ținea totul în vremea reformei. El a adus reforma.

Ce s-a întâmplat după moartea lui? După ce el a murit și mesajul predicat de el s-a terminat, biserica a devenit din nou rece și țeapănă, iar Dumnezeu a ridicat un alt nebun, desigur, numit John Wesley. Așa este. El a fost un nebun pentru biserica anglicană, vedeți? Ce a făcut el? A salvat biserica aflată în lume. Cum a făcut aceasta? Devenind un nebun. Așa este. El i-a salvat.

Ce s-a întâmplat apoi? Noi am trecut de vremea lui, și marea epocă Wesleyană a trecut, apoi i-am avut pe bapțiști prin John Smith, după care a urmat Alexander Campbell și nazarineanul Buddy Robinson. Și așa au trecut și unii și alții, tot mai departe de adevărata schimbare.

Apoi Dumnezeu a ridicat o altă grămadă de nebuni: mișcarea pentecostală, iar ei au devenit niște nebuni față de oameni, față de lume. Ce au făcut ei? Ei au făcut o treabă bună. Cu siguranță, pentru că a fost epoca darurilor.

Eu cred că acum este timpul să se ridice un alt nebun. Credeți aceasta? Pentecostalii au făcut la fel ca toți ceilalți, dar acum este timpul pentru un alt nebun. Vedeți? Puteți vedea ce vreau să spun, dacă ne referim la partea aceasta a malului? Oamenii cred că noi suntem ciudați și unici prin felul în care ne separăm de lume și pentru că nu suntem împărțiți, ci suntem una. Vedeți? Felul nostru ne separă de lume.

Fratele Leo a fost călăuzit să vină aici, iar voi ați avut niște copii mici care trebuiau pregătiți. Voi aveți aici doamne tinere cărora nu le place să umble în felul lumii și aveți bărbați în vârstă care sunt gata de pensionare. Ei doresc un loc în care să se așeze și să se simtă ca acasă. Voi locuiți printre oameni ca voi și cred că Dumnezeu poate să ridice ceva care să aibă grijă de aceasta, nu credeți? (Adunarea spune: „Amin.”). Eu cred din toată inima că El va face aceasta.

Noi aflăm că acum este timpul. Vă rog să observați că întotdeauna nebunul a fost cel care i-a ținut pe toți împreună. Aici în America, noi găsim o mulțime de lucruri lumești în bisericile și denominațiunile noastre. Îngăduie să se ridice Ceva din

Cuvânt, pentru că ei s-au ridicat cu un crez, nu cu Cuvântul. Fie ca ceva să se ridice cu Cuvântul!

Voi spuneți: „Oamenii cred că te-ai separat singur.” Eu am vorbit cu pastorul de aici și cu fratele Leo, iar cineva a spus: „De ce nu vii acolo și dincolo?”

El a spus: „Nu, nu!” El este vândut unui singur lucru: Cuvântului. Vedeți? Dacă se trimite un nebun, un șurub, trebuie să se găsească și o piuliță în care să se potrivească, nu-i așa? Credeți că Dumnezeu trimite nebuni, șuruburi? (Adunarea spune: „Amin.”). Voi explica aceasta imediat. Aș vrea să aduc aici un mic tablou. Trebuie să se găsească o piuliță, iar piulița aceea trebuie să aibă un filet care să se potrivească cu filetul șurubului.

Eu sunt atât de fericit să fiu filetat cu Cuvântul; sunt atât de bucuros pentru că există o piuliță care este filetată în același fel. Ce trebuie să facă? Să scoată Mireasa afară din lume și s-o așeze la o parte pentru ceva diferit. Da, prieteni. Poate suntem nebuni față de lucrurile și oamenii din lume, dar nu-i atragem decât pe cei ce sunt filetați pentru așa ceva.

Noe și restul profeților din toate timpurile au fost și ei filetați. Toți oamenii drepti au fost filetați, pentru că au fost trimiși de El. La ce-ți folosește să ai un șurub, dacă nu ai o piuliță în care să intre? Ce fac un șurub și o piuliță împreună? Țin ceva împreună. Vedeți? Este puterea lui Hristos care ne ține împreună și ne trage afară din lucrurile lumii. Vedeți? Când spunem: „*Am ajuns un nebun,*” noi avem părtășie cu slujba măreață a lui Pavel. Tu vezi pe ce stai când oamenii cred că ești un ciudat? Tu ai devenit un nebun pentru ei, ca să poți fi ținut de puterea lui Dumnezeu. În tine, în inima ta este ceva care te filetează.

Dacă în dimineața aceasta aș întreba: „Cine este metodist, baptist, pentecostal, asta sau cealaltă?” peste tot ar fi mâini ridicate. Vedeți? Atât de mulți ar fi diferiți.

Ce te face să stai aici? De ce ești aici? Vedeți? Pentru că ați fost filetați la ceva, iar când începe să vină, pentru tine are sens. Dacă încerci să pui un anumit filet pe o piuliță, unul care nu se potrivește, nu mai are nici o însemnătate pentru tine, pentru că nu s-ar potrivi. Dar când este ceva care se potrivește exact, te trage din Chicago, din New Orleans și de oriunde ai fi, spre locul acesta. Vedeți? Apoi devii un ciudat pentru lume. Să nu fii însă deranjat pentru aceasta. Vedeți? Nu lăsați ca lucrul acela să vă deranjeze.

Voi întrebați: „Cum voi ști că sunt filetat cum trebuie?” Urmăriți Cuvântul și atunci veți ști dacă sunteți filetați cum trebuie și dacă sunteți nebuni pentru Hristos sau pentru lume.

Lumea și-a primit și ea nebunul, șurubul ei. Desigur.

Mi-am notat aici un lucru pe care nu vreau să-l uit. Noi stăm aici și devenim niște nebuni, șuruburi, pentru lume, ca să ținem împreună Împărăția lui Dumnezeu. În ordine.

Țineți minte că și lumea are nebunii ei, pentru că în zilele când se întâmplă acest lucru mareț, Satana le dă și lor un nebun, deoarece toate lucrează pro și contra. Vedeți?

În zilele lui Moise, lumea a avut un nebun, iar acela a fost Faraon. Trebuia să fie așa, pentru că și diavolul are nebunii lui. Atunci era Faraon. Moise, care stătea acolo dorind să scoată afară poporul acela, era un nebun pentru Faraon, iar Faraon era un nebun pentru ei. Vedeți?

Trebuie să fie așa. Tu ești nebunul cuiva. Eu sunt foarte bucuros să fiu înșurubat în Cuvânt și să am acest Filet. (Adunarea spune: „Amin.”). Cineva va învăța aceasta.

Ahab a fost un nebun pentru Ilie și grupul lui de șapte mii de bărbați. Izabela cu toată moda și lucrurile pe care le avea acolo, a fost o nebună pentru cei șapte mii care nu și-au plecat genunchiul în fața lui Baal, iar Ilie era un nebun pentru ceilalți.

În zilele lui Irod, Ioan a fost un nebun. Dar și Irod a fost un nebun, pentru că și lumea avea nebunul ei. În ordine.

În vremea Sa, Isus a fost un nebun pentru lume și pentru Pilat. Dar și Pilat a fost un nebun pentru că L-a respins. Așa este. Vedeți? El nu a fost filetat. A avut șansa sa, dar când a venit momentul să-L accepte, a dorit să vadă un fel de clovn sau magician care să facă niște trucuri din acelea în care scoți un iepure din pălărie sau ceva asemănător.

„Oh,” i-a zis el, „aș vrea să te văd făcând niște trucuri sau ceva de felul acesta.” El a fost un nebun pentru că a avut șansa să-L primească, dar nu a făcut-o.

Saducheii și fariseii au fost la fel de nebuni, pentru că nu l-au crezut pe Pavel, care a spus că a devenit un nebun pentru lume.

Biserica are nebunii ei, lumea îi are pe ai ei, și Hristos îi are pe ai Lui. Tu al cui ești?

Voi spuneți: „Cum pot ști că acest lucru este adevărat, frate Branham?”

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.” (Ioan 1.1,14; Evrei 13.8). Prin urmare, El este încă Cuvântul, așa că noi trebuie să fim filetați cu acesta. Dacă suntem înșurubați în Cuvântul lui Dumnezeu, noi suntem niște nebuni pentru lume, iar Hristos va arăta aceasta când va aduce Biserica împreună. Așteptați până când ei se vor ridica și vor încerca să facă ceea ce vor să facă.

Isus a spus în Matei 24.24 că „Aceste două grupuri vor fi atât de aproape în zilele din urmă, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși.” Este vorba de oameni care au fost cândva în mișcarea pentecostală și care ies acum. Când s-au organizat și s-au împărțit în acele grupuri, voi ați ieșit afară. Vedeți, Biblia s spus că „dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși.” Vedeți? „Pe cei aleși,” pe cei care se potrivesc cu piulița.

Nu veniți să spuneți: „Oh, acolo este un nebun!” (șurub). El trebuie să fie așa. Cum este tăiat filetul în șurub, trebuie tăiat și în piuliță. Înțelegeți ce spun? Trebuie să se potrivească. Cei aleși nu se vor potrivi cu nimic altceva. Ei trebuie să vină la Hristos pentru că acesta este singurul fel în care se potrivesc. Aici stăm noi acum, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu. În ordine.

Noi am văzut că și lumea are nebunul ei. Aș putea spune multe în privința aceasta, dar nu mai am timp s-o fac. Doresc să vă spun însă ceva. Am observat grupul acesta micuț de domnișoare care au cântat acum câteva minute. Cât de mult aș dori să am cântarea aceea! Puteți să-mi puneți cântările acelea pe bandă? Să înregistrați atunci când cântați cu toții, fiindcă vă voi plăti banda. A fost minunat și aș dori s-o am; a fost o închinare dulce.

Femeile tinere de astăzi, așa-zisele creștine care merg la biserică, au dorit să satisfacă ceva. Ele știau că nu pot obține aceasta mergând numai la biserică, dar voiau să-și mențină și mărturia. Ele doreau să spună în continuare: „Eu sunt metodistă, baptistă, creștină, etc,” dar în același timp doreau să-și dea jos hainele și să poarte pantaloni scurți, bikini și alte lucruri pe care le-au văzut în lume. Ele au dorit să facă aceste lucruri; au dorit să aibă o tunsură ca bărbații și să facă aceste lucruri.

Vedeți? V-ați întrebat vreodată de ce au făcut aceasta? Isus a spus că cele două duhuri vor fi atât de aproape, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Vedeți? Acest lucru trebuie să se întâmple.

Ființa umană trebuie să se închine la ceva, pentru că această închinare este în tine. Deci o ființă umană trebuie să se închine la ceva, și pentru că nu s-au dus să se închine în biserică, Dumnezeu le-a ridicat un nebun: pe Elvis Presley, Pat Boone, etc. Ei spun că Elvis Presley este pentecostal, iar Pat Boone face parte din biserica lui Hristos. Vedeți? Un nebun absolut în împlinirea cuvintelor lui Isus: „El va fi atât de aproape, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.” Cum? Cântând imnuri de laudă duminica și rock-and-roll lunea. Vedeți? Pentru noi aceasta este o nebunie. Da, este cu adevărat.

Acolo sunt și niște femei deosebite care vor să se comporte ca niște doamne. Ele sunt decente și vor să fie ceea ce vrea Hristos de la ele. El trimite o persoană cu un mesaj pentru biserica de care aparțin ele, dar acesteia i se pare nebunesc ceea ce învață el, așa că pentru ei este un nebun. Dar vedeți, aceasta se potrivește perfect cu Cuvântul, pentru că tu le spui să-și lase părul lung, cum să arate și să se comporte ca o doamnă.

Am urmărit-o pe una din acele tinere și am văzut că în timp ce cânta, ochii ei păreau cerești. „Oh, Dumnezeule,” mi-am zis, „ce s-ar fi întâmplat dacă o stea de Hollywood ar fi putut să primească acel lucru în inima ei? Ar fi fost la fel ca tânăra aceea.” Vedeți? Ce se întâmplă atunci? De ce s-au dus în direcția aceea? Dar tu nu poți atrage atenția acelei fete din Hollywood. Chiar dacă i-ai da zece mii de dolari pe zi, tot nu s-ar duce. De ce? Pentru că este filetată diferit. Așa este. Ea este filetată diferit.

Tu n-ai putea nici să-i atragi pe Leo sau pe Gene în vreo organizație. Nici voi n-ați putea fi atrași în vreo organizație. De ce? Pentru că sunteți filetați diferit, nu-i așa? Vedeți? Dacă sunteți filetați diferit, înseamnă că undeva trebuie să existe o piuliță care să țină acel lucru împreună, nu-i așa? Este exact așa. Cum a zis danezul: „Slavă lui Dumnezeu pentru șuruburi, fiindcă dacă le scoți, totul devine o grămadă de gunoi.” Ce aveți voi? O grămadă de denominațiuni și formalism rece fără Hristos sau Cuvânt; o grămadă de crezuri și așa mai departe. Ce aveți voi? Dacă scoți afară șurubul, nebunul, rămâi cu o grămadă de gunoi; nimic altceva decât niște lemne de foc, ceva care așteaptă flăcările și pedeapsa lui Dumnezeu, care așteaptă să fie judecați și să ardă într-o zi.

În dimineața aceasta sunt recunoscător pentru că mă potrivesc aici, pe această parte a râului unde se poate găsi o persoană ciudată. Chiar și unii dintre oamenii voștri ar putea gândi că ești ciudat. Știu aceasta. Am primit câteva scrisori în care mi s-a spus că sunteți ciudați și diferiți. Ce s-a întâmplat cu voi? Eu am ales numai lucrul acesta micuț ca să vi-l spun în dimineața aceasta. Vedeți? Desigur, tu ești un nebun. Așa este. Dar eu mă simt onorat să fiu dintre aceștia. Dacă nu sunt strâns legat cu acest Cuvânt, sunt un nimic, așa că voi fi un nebun al lui Hristos. Desigur.

Mulți oameni mi-au scris și mi-au spus: „Știi ce s-a întâmplat?” „Ce?”

„Individul acesta ciudat s-a dus și a făcut aceasta și aceea.” „Stai puțin!” am spus eu. Totul depinde de locul în care ești încrustat. Vedeți? Fie ca Domnul Isus Hristos, Păstorul turmei să vă păstreze inimile atât de încrustate în El, încât atunci când va apărea marele Păstor, să îi fim prezențați.

Să ne rugăm. Tată ceresc, timpul a expirat. Aceștia sunt o mulțime de creștini iubitori și dulci. Acesta este un text ciudat, dar m-am gândit la ceea ce am văzut în acele scrisori și i-am auzit pe oameni vorbind. Micii voștri slujitori de aici m-au rugat să vin să îi vizitez și să am o părtășie cu această turmă mică. Eu am folosit textul acesta: „*Am ajuns nebun,*” ca să le pot transmite acest gând, fiindcă ei vor înțelege ce gândesc. Noi am devenit niște nebuni pentru lumea aceasta, ca Pavel. Doamne, noi dorim să fim atât de aproape de Tine și de Cuvântul Tău, încât atunci când va veni răpirea, să fim luați sus. Ajută-ne să avem inimile împletite și legate una de alta în iubirea lui Hristos.

Binecuvântat fie fratele Leo, fratele Gene, fratele Daulton, împreună cu toți acești bărbați deosebiți și femei scumpe de aici. Eu am fost foarte bucuros să le ascult mărturiile. Am intrat în camera aceea unde era un om paralizat și le-am văzut zâmbetele de pe față. Nici nu-i de mirare că fratele Leo a spus că tu vezi o rază de Lumină pășind aici. Nu-i de mirare că este așa, pentru că am văzut oameni care nu aveau nici o relație de rudenie cu femeia aceea, dar cu toate acestea se arătau foarte îngrijorați să o facă fericită, aducând-o chiar și aici cu o remorcă. Doamne, Filetul lucrează într-un mod minunat. Tu poți merge în casa aceea, iar acolo să

vezi pe cineva care poate fi morocănos și certăreț din cauză că nu poate alerga să danseze și să se tundă ca celelalte femei. Ea este fericită să fie împreună cu copiii ei, aici, unde se predică Cuvântul lui Dumnezeu fără nici un crez atașat: numai Cuvântul lui Dumnezeu pur și neschimbat, unde se găsește închinare în Duhul.

Eu am venit să ne întâlnim în locul acesta micuț care este ca un vagon. Aceasta este biserica, iar Cuvântul spune: „*Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Lui, sunt și eu în mijlocul lor.*” Doamne, noi știm că ești aici, de aceea Te slujim și Te lăudăm.

Dumnezeule, Te rog să îți departe de ei toate bolile; să îți dușmanul dincolo de râu. Acest mare exod poate fi într-o formă minoră, dar într-o zi poate crește. Doamne, Te rog să fii cu cei aflați în acest Exod, așa cum ai fost și cu Moise când a trecut Iordanul și cu Iosua când a intrat în țara făgăduită.

Te rog să-i ajuți, Doamne, și să le păstrezi inimile sincere față de Tine. Binecuvântează-i în timp ce învață Cuvântul și fie ca ei să trăiască vieți lungi și fericite, iar într-o zi, dacă suntem încă pe pământ când vei veni, să vină o strigare de această parte, iar Biserica să meargă în sus. Împlinește aceasta, Doamne. Nimeni nu a fost atât de nebun pentru lume, ca să poată ține totul la un loc, până când ai venit Tu, Doamne.

Noi suntem ca Ioan din vechime, care a trebuit să fie singur, și așa cum au cântat micuțele doamne: „Noi ne-am separat.” Când s-a separat, Ioan a atras după el o biserică micuță, iar când L-a văzut pe Isus a zis: „Lucrarea mea este gata. El trebuie să crească, iar eu mă micșorez.” Tată, Te rog să ne îți întotdeauna fericiți și sănătoși. Îngăduie ca binecuvântările Tale divine să se odihnească peste acest serviciu și peste serviciile care vor urma, și ajută-ne să trăim o astfel de viață acum, încât în cea care vine să avem Viață veșnică, și să ne putem uita la Fața Lui în Împărăția măreață. Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, poporul meu. Îmi pare rău că am folosit un text

atât de ciudat, dar cred că ați înțeles ce am vrut să spun. Vedeți? Dacă cineva vă va spune că sunteți ciudați, veți ști de ce sunteți ciudați, nu-i așa?

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Leo. Amin.

- Amin -